

[Fogh Rasmussen]

tingsgruppe – og nu fæster jeg mit blik fast på hr. Risgaard Knudsen, som jo er den, der i den offentlige debat stærkest har givet udtryk for det synspunkt, at det ikke var så fornuftigt at have en sådan grænse på 50. Til dette har udenrigsministeren med sin vanlige åbenhed og imødekommenhed sagt: ja men så må vi jo lytte til disse synspunkter. Herefter må jeg stille hr. Stavad det spørgsmål: hvem er det egentlig, der taler på socialdemokratiets vegne i denne sag? Er det hr. Stavad, eller er det hr. Risgaard Knudsen? Taler socialdemokratiet med to tunger i denne sag?

Som sagt er det ikke mindst inspireret af krav fra socialdemokratiet, at der i sin tid er blevet indført disse indgreb over for afskrivninger på skibsanparter, og så virker det stærkt generende, at vi må opleve, at det er medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe, der går ud og kritiserer den slags indgreb.

Derfor vil jeg gerne her i dag sige, at nu når denne sag skal drøftes i folketingets skatteudvalg, vil vi meget opmærksomt lytte til de signaler, der kommer fra socialdemokratiet, for hvis det fra socialdemokratiet fremføres som et stærkt ønske, at grænsen på de 50 skal ophæves, nå, ja, så er vi vel ikke dem, det er allersværest at få i tale. Vi vil gerne vise en venlig og imødekommende holdning over for alle synspunkter, der måtte blive ført frem i den sag. Det er i og for sig op til hr. Stavad selv.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Må jeg først henlede hr. Fogh Rasmussens opmærksomhed på hans egen ordførertale den 7. december 1984, Folketingstidende 1984–85, sp. 3560 og 3561, hvor jeg ikke fik det indtryk, at hr. Fogh Rasmussen var stærkt inspireret af socialdemokratiet.

Må jeg for det andet sige til hr. Fogh Rasmussen, at det vel ikke forholder sig anderledes med mig som socialdemokratiets ordfører i denne sag, end det forholdt sig i december 1984 med hr. Fogh Rasmussen og hr. Svend Heiselberg, som jeg mener også gik ud og sagde nogle ting i den forbindelse.

Hvad angår spørgsmålet om en åbning under de videre drøftelser i skatteudvalget, er det, jeg har klandret udenrigsministeren for, en udtalelse, som han er citeret for i Ber-

lingske Tidende den 6. november 1985, hvor udenrigsministeren siger:

»Den fungerende statsminister, udenrigsminister Ellemann-Jensen (V), sagde, at regeringen gerne havde set, at der ikke blev en øvre grænse på, hvor mange ejere der skal være for at få det fulde afskrivningsgrundlag, men det havde S afvist at gå med til.«

Det er på denne baggrund, jeg gør opmærksom på, at det for det første er en underlig udtalelse i forbindelse med et af regeringen fremsat lovforslag, som opretholder begrænsningen. For det andet, at det er illoyalt over for de partier, der har siddet omkring forhandlingsbordet, og hvor socialdemokratiet har foreslået den løsning, som jeg allerede har refereret, nemlig at vi ophæver begrænsningerne nu, og at vi i forbindelse med den videre skattereform for 1987 får indført en fradragsværdi af den slags fradrag på samme måde, som vi gør for alle andre fradrag for 1987 med undtagelse af forsikringsfradrag og pensionsfradrag, nemlig på 50 pct. Det er i den forbindelse, jeg klandrer udenrigsministeren, når jeg siger, at jeg synes, det er en meget dårlig måde at forhandle på, at man lægger partier, man indgår aftaler med, nogle ting i munden, som de partier ikke har sagt.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Så må jeg bare meget kort spørge hr. Stavad: Skal det forstås sådan, at der fra socialdemokratiets side under folketingsudvalgets behandling af denne sag fremkommer et ønske om, at grænsen på de 50 skal ophæves?

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Det må vist være hr. Fogh Rasmussen bekendt, at der, hvis der er indgået en aftale og denne skal ændres, skal være enighed imellem de partier, som har indgået aftalen. Såfremt der kan opnås enighed imellem de partier, som har indgået den aftale om en ændring, som jeg har skitseret, ligger det i sagens natur, at det er et ønske, socialdemokratiet har.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):